

21 ár eru ikki 21 dagar

– sigur Henning Bøgesvang, fyrrverandi prestur í Klaksvík um tíðina hann hevði sum prestur í »høvuðsstaðnum« í Norðoyggjum, sum nú arbeiðir sum sjómansprestur í Gøteborg. Har trívast tey væl, men tey minnst aftur á tíðina í Klaksvík við stórari gleði

SVEINUR TRÓNDARSON
JAN MÜLLER

Fyrr í ár fluttu Henning Bøgesvang, prestur og konan Solveig til Gøteborg.

Hann hevði fingið starv við »Dansk Koloni- & Sømandskirke« og nú skuldi tað roynast.

Adrenn tað hevði hann starvast sum prestur í Klaksvík í ikki minni enn 21 ár - so kom ikki og sig, at tað ikki er gott at starvast í Klaksvík.

Men upprunaliga var tað nú ikki ætlanin, at starvstíðin í Klaksvík skuldi gerast so long; tað gjørdist hon bara, tí tey trívast so væl.

At tey vóru fallin til kom týðuliga til sjóndar, tá hann helt guðstænastu. Altíð nógv fólk í kirkju og so var tað líkamikið um tað var í Christianskirkjuni ella úti á bygd aðrastaðni í Norðoyggjum.

At hann sum prestur og tey sum tilfluttir norðoyingar vóru væl móttikin og væl dæmd, kom kanska best til sjóndar seinasta sunnu-

dagin í januar mánaði, tá hann helt »fráfaringarguðstænastu« í Christianskirkjuni.

Kirkjan var á tremur við fólk, sum vildu siga Henningi og Solveig farvæl og ynskja teimum góðan byrd í nýggja heimstaði teirra í Gøteborg.

Tey hava verið - og eru enn - sera væl dæmd í Norðoyggjum og serliga í Klaksvík. Tey vóru jú vörðin ein partur av býarmyndini. Hann sum prestur og hon sum sjúkrasystir á sjúkrahúsinum í Klaksvík. Og so fóru tey bara

Sjómansprestur og »vanligur« prestur

Solveig og Henning hava nú verið nakrar mánaðir í Gøteborg. Hann starvast sum prestur við Dansk Koloni- & Sømandskirke í Gøteborg.

Kirkjan er sum navnið sigur dansk. Hon hevur tilknýti til eina meinigheit í bynum, sum figgjar ein góðan part av rakstrinum; m.a. ein part av prestalønini.

Hin partin figgjar danska sjómanskirkjan og DKU.

Tí arbeiðir Henning Bøgesvang eisini sum sjómansprestur í Gøteborg. Hann vitjar umborð á donskum og føroyskum skipum, sum koma inn í Gøteborg. Hann prátar við manningina og hevur blóð við til teirra.

Henning hevur verið sjómansprestur fyrr. Í Antwerpen fyri 25 árum síðan.

Tá vóru tíðirnar øðrvísi, sigur hann.

Tá varð roknað við, at manningin á skipunum kom í sjómanskirkjuna um kvöldið og tað gjørdi teir eisini. Nú liggja skipini so stutt í hvørjum stað, at manningin hevur ikki tíð at koma í land og tí er okkara uppgáva broytt samsvarandi. Høvuðsenturin verður tí lagdur á at vitja umborð og tosa við manningina umborð.

Hvat tosar prestur við manningina um?

– Vit tosa um alt møgult. Nú er tað einaferð so, at vit fara ikki umborð á skipini fyri at prædika fyri manningina. Vit fara um-

Henning Bøgesvang og konan Solveig avmyndað í Christianskirkjuni seinastu júl

borð fyri at tosa við manningina. Teir hava gott av at tosa við onkran annan enn bara sínamilum.

Haraftrat arbeiðir Henning sum vanligur prestur eisini. Í fimtiárunum fluttu nógvir danir til Svørikis undan arbeiðsloysinum í Danmark og nógv av teimum, sum hoyra til kirkjuna, eru tí eldri fólk, sum liggja á ellisheimum.

Eisini føroyingar í Gøteborg

Tað búgva eisini nakrir føroyingar í Gøteborg. Fleiri teirra arbeiða hjá Volvo fyrirkuni og Henning sigur, at tey flestu teirra eru tilkomin fólk.

– Eg hevði roknað við, at tað vóru fleiri føroyingar, men vit hava funnið fram til, at her eru einir 30 føroyingar og í løtuni eru vit í holt við at fáa samband við tey.

– Vit arbeiða í løtuni við at stovna eitt føroyingafelag, sum kann koma saman her í kirkjuni.

Hóast flestu føroyingar, sum búgva í Gøteborg eru tilkomin fólk, so eru eisini nakrir yngri føroyingar. Seinastu árinu hava fleiri og fleiri funnið vegin til Svørikis at lesa og hetta sæst eisini aftur í Gøteborg.

– Tað tekur sína tíð at fáa samband við øll teirra og tí má sigast at her er nóg mikið at gera, sigur hann men viðgongur samstundis at alt má setast í mun til orkuna.

– Í heyst ætla vit okkum at hava opið hús, kanska skipa fyri føroyskum kvöld-

um, m. a. við føroyskum mati.

Ein senioreklubbur hevur tilknýti til kirkjuna og har hevur Bøgesvang millum annað greitt frá um Føroyar og fólk hava stóran áhuga fyri at hoyra um Føroyar.

– Hetta er so ein bland-ingur millum tað kirkjuliga og tann sosiala partin av arbeiðinum.

Torfert at fara úr Føroyum

Hvussu var tað so at fara úr Føroyum?

– Tað var torført at fara úr Føroyum.

– Tað skal ikki misskiljast. Konan og eg hava tað sera gott her vit búgva í Gøteborg, men onkuntíð seta vit okkum niður og spyrja: »Hví fóru vit?«.

– Tí, fyri tað fyrsta so eru 21 ár ikki 21 dagar. Tað setir síni spor. Vit vóru komin inn í viðurskiptini og vit feldu, at tað var okkara. Tað fela vit enn, skal eg líka viðmerkja. Vit fela okkum sum føroyingar og tað kann ongantíð takast burtur.

Henning Bøgesvang sigur, at tað at liva í einum samfelag sum tí føroyska ger, at ein ongantíð er anonymur. Fert tí ein túr um kvöldið, so kanst tú fara inn allastaðni.

– Sjálvandi hevur tú eisini óvinir. Tað ber ikki til annars. Eg minnst ein fyrrverandi skúlastjóri hjá mær einaferð segði, at tann sum bara hevur vinir, hann er eitt »skvát«, tí so hevur hann onga meinig.

– Høvuðs tó eina meinig,

so er altíð onkur, sum ikki er samdur, og so skal man bara vera ósamdur uppá ein siviliseradan máta, sigur Henning Bøgesvang.

Hjúnini Bøgesvang vóru serliga glað fyri at vera í Klaksvík, tí har var so stak gott at vera.

– Vit høvdu so stak góðar grannar í Klaksvík. Tað var ein fragd. Haraftrat var tað ein »feste« at koma í kirkjurnar í Norðoyggjum, so tað var lætt at trívast hjá okkum, sigur Henning.

Hann leggur dent á at hetta ikki bara var galdandi í Klaksvík. Tað var so sanniliga eisini galdandi úti á bygd, sigur hann.

Bygdarnar eru ikki so stórar og har kom tað fólk, sum kundi koma. Tað gav okkum eina góða kenslu av at vit vóru góðkend og móttikin væl av øllum. Kona mín, sum arbeiði á sjúkrahúsinum, sigur tað sama um arbeiði sítt, sigur hann.

– Vit høvdu ongantíð kensluna av, at vit vóru anonym, og tað er sera týðningarmikið fyri ein prest, sigur Henning Bøgesvang.

Stórbýur men lítill meinigheit

Er tað so ikki eitt stórt umskifti at koma til ein stórbý sum Gøteborg?

– Nei, samanberingin liggur í, at meinigheitin eg havi við at gera, er ikki so øgiliga stór. Øll kenna hvønn annan á ein ella annan hátt. Øll eru »dus«.

– Til hvørja skónu hoyra kanska eini 10.000 fólk, men tað eru verri enn so øll

Ikki nóg mikið við, at Bøgesvang hevur verið vælumtóktur fyri sínar prædikur. Hann er eisini sera væl umtóktur millum búfólkið á Vistarheiminum